

Byabladet

Nr 4

LERBERGETS BYFÖRENINGIS MEDLEMSTIDNING

2016

Med månen i blicken - sid 2

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Kommunikation

Ordet kommer av latinets *communis*, gemensam och *communicare*, att dela. Byaföreningen handlar om att gemensamt ta hand om, glädjas åt och njuta av den by som är vår.

För fysisk kommunikation var det lite mer än 100 år sedan vi fick vägförbindelse med Höganäs. Nu är många hus i byn uppkopplade med internet genom fiber som kan ta emot och sända hundra miljoner ettor och nollor per sekund.

Vi har sedan 30 år tillbaka vår egen tidning, Byabladet, som fortfarande kommer i härligt glansigt papper. För att dela konst och kultur har vi vårt nyrenoverade galleri, Hoddan, som blir 20 år. Gratulationer till både Byabladet och Hoddan och ett stort tack till alla som har varit med och bidragit. Lördagen den 17 och söndagen den 18 december firar vi jubilarerna med öppet hus 11-17 i Hoddan och en utställning av Kjell Högströms verk. Han var bybo och den förste utställaren i Hoddan. Kom och dela!

På senare år har det tillkommit två digitala fora, Grannar mot brott och

Lerberget Öppet Forum. Jag njuter dagligen av den härliga blandningen av dagsaktuella bidrag, naturstudier och historiska tillbakablickar på Öppet Forum.

En kommunikation som har gamla anor är flaggningen i hamnen. Bybors bortgång och begravning har hedrats med flaggan på halv stång. Tyvärr har vi sedan en tid ingen som sköter flaggningen och folk har hört av sig och undrat. Nu hoppas jag att någon av er som läser detta och som tycker att traditionen är viktig hör av sig till mig. Ni får gärna vara några som delar på ansvaret och täcker upp för varandra när en är borta.

Sist men inte minst är det direkta mötet mellan oss i byn kanske det viktigaste. Trivselkommittén ordnar våra gemensamma firanden och aktiviteter. Mötena i byn när jag går min dagliga runda med vår hund Abbe är då jag verkligen känner att vi delar något viktigt och värdefullt.

Vi ses i byn

Lars Wiren
ordförande

Omslagsbilden:

Supermånen

Den 14 november 2016 kunde man efter att molnen skingrats på natten se månen i ovanligt klart väder. Bilden togs kl 03:15 i vår trädgård här i byn med en Pentax K-3 med Pentax DA 300mm, f=8, 1/500s, med skakreduktion inkopplad på frihand. Denna natt lyste månen helt vit för blotta ögat mot den svarta himlen. På fotot är månen nästan i sin rätta färg – olika nyanser av grått och bara en aning rosa. Att vi oftast ser månen gul eller gulröd beror på att ljuset från månen filtreras vid passagen i atmosfären, så att de blå nyanserna försvinner och de mer gula och röda når jordytan. Månens bana är elliptisk med största avståndet 40 672 mil och den var 35 523 mil från jorden vid detta tillfälle och såg då ut att vara

14% större. Senast månen var så här nära oss var år 1948 och nästa gång blir 2034.

Visste ni förresten att månen wobb-lar? Den vrider sitt ansikte, som när man vickar på huvudet från sida till sida mellan axlarna. Man kan se det genom att titta på placeringen av den runda mörka fläcken nära periferin på den högra sidan, som är placerad mellan ca kl 2 och 4 om man tänker sig månen som en urtavla. Genom detta kan man se att en del av bilderna som är publicerade på supermånen är fejkade fotomontage. Den 14/11 var fläcken placerad vid kl 4. Jag lägger ut en länk om den wobblande månen på **Gamla Lerberget Öppet Forum** på FaceBook.

Foto och text: Mats Strömberg

Byabladet

**Medlemsblad för Lerbergets
Byamän ekonomisk förening.
Nr 4 2016 · Årgång 30
Bankgiro: 5063-8345**

**Ansvarig utgivare: Lars Wirén
Tryck: Stibo Media AB**

**Kontakt:
Byabladet c/o Monica Strömberg
Lerbergets byaväg 2,
263 52 Lerberget
Tel: 042-33 10 50
E-post: byabladet@lerberget.se**

Redaktionskommitté:

Redaktionen byabladet@lerberget.se
Stina Arvidsson stina@lerberget.se
042-33 12 56 070-928 81 66
Mia Cox mia.cox@telia.com
042-21 07 66 0706-17 67 06
Ingrid Hallberg inghal@telia.com
042-33 34 56 070-877 73 34

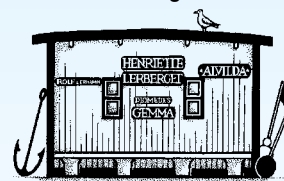
Mats Müller
matsmuller53@hotmail.com
0723-24 22 31

Maria Falkborn Sandemyr
maria.falkborn@home.se
042-34 12 89

Monica Strömberg
monica.stromberg@gmail.com
042-33 10 50 0707-70 80 36

Martin Werner mart.we@outlook.com
042-34 34 46

Webmaster: Martin Cox,
webmaster@lerberget.se

Lerbergets Byamän
ekonomisk förening

Tipsa om vad du tycker tidningen ska ta upp! Önskas insänt material i retur, kom ihåg att bifoga kuvert med adress och frimärken!

Nya medlemmar hälsas välkomna till byaföreningen. Medlemsavgift 200 kr per hushåll, dvs boende i byn. **Boende utanför byn** kan ansöka om att få Byabladet mot portokostnad 75 kr per år.

Omslagsbild: Mats Strömberg

Receptstafetten fortsätter ...

När sillen gick till i Lerberget.

Fredagen den 4 november landade Ronny Hartvigsson tillsammans med Janne Lundin ca 250 kilo sill i Lerbergets Hamn. Sigbritt berättar att dagen gick åt för att ta hand om fångsten. Ronny saltade in, Janne rökte, och en del hamnade i frysen för framtida behov. Mycket sill är också utdelad. Visst smakar det bra med stekt sill med lök, potatismos, rårivna morötter och råörda lingon.

Janne rökte 60 sillar. Så här gick det till:

Sillen rensades och sköljdes. Fick ligga i saltlake (10 liter vatten och 1 liter grovt salt) i 3 timmar. Sedan hängdes de på krorar och placerades i röken. Där fick de hänga i 30 graders värme och torka i 3 timmar. Torkar man den inte så blir de kokta och faller ner. Därefter röker man dem i 60 graders värme i 3 timmar. Janne använder alspån och alved. Resultatet blir himmelskt gott.

”Tumlarna”, de yngsta scouterna från Jonstorps Kustscoutkår på be-

lig verksamhet med många scouter i olika åldrar. Tumlarna är de

2016 års julkransar färdiga

12 förväntansfulla pysslare intog Mellanskolans källare för att designa årets julkrans. Med stor inlevelse tog alla sig an uppgiften och

resultatet blev som vanligt varierande. Alla var nöjda med just sin krans.

Text och bild: Stina Arvidsson

Recept

Nordvästskånsk sillasoppa (efter Rut på Skäret).

Rensa 6 sillar, skär i bitar, låt ligga i kallt vatten en stund.

Koka buljongen:
1 l vatten, 2-3 tsk salt, 6 kryddpepparkorn, 6 vitpepparkorn, 2 lagerblad, 1 morot, det gröna av en stor purjolök i ringar, några kvistar persilja, lite potatisvatten.

Sila buljongen.
Lägg i sillen, låt sjuda i 7-8 minuter, ta upp sillen och håll den varm.

Koka upp buljongen. Sätt ev till mer potatisvatten. Tillsätt en råreven morot och ringar av det vita på purjolöken, koka någon minut.

Vispa upp 2 äggulor med ½ msk grädde
Red av soppan. Smaka av.

Häll upp i varm soppskål, lägg i sillen, toppa med smörklick, hackad persilja.

I sina gömmor har Ingrid Hallberg hittat ett recept på sillasoppa från Rut på Skärets receptsamling.

Text: Stina Arvidsson
Foto: Sigbritt Lundin

minsta. Med god tillgång till vuxna ledare och seniorscouter kan man ta emot barn och ungdomar från så gott som hela Kullahalvön. Flera av de vuxna ledarna i kåren har en gång tillhört Väsby-Lerbergets scoutkår, t ex Jonas Andersson och Lasse Karlsson som är kårens ordförande. Ett besök i Tranekärrens scoutstuga en lördag förmiddag är en sann glädje. Här pågår intensiv scoutverksamhet i de olika patrullerna tillsammans med ledare och föräldrar.

Text och foto: Ingrid Hallberg

Stina med två av sina inspirationskransar

Konstens vecka 2016

Svenska Konstnärsförbundet avd Syd förgyllde de sista höstdagarna med en utställning i den nyrenoverade Hoddan. Alla var nöjda, allt var till belåtenhet, hängningsanordning, härlig rymdkänsla och bra med förvaringsskåp m.m. Flera kunde tänka sig att komma

tillbaka för en egen utställning. Trots att det var sent på säsongen kom många besök hela veckan. Bra reklam hade gått ut, vilket alla bidrog med.

Utställarna var: Elsebeth Malmsten, Lisbeth Mauerman, Ulla Pieterek, Birgitta Lindelöf, Elisabeth Malmborg, Marianne Månsson och Ingrid Hallberg.

SK, Svenska Konstnärsförbundet, har medlemmar från hela landet och är en parallellorganisation till KRO.

Sveriges minsta galleri har växt och vi kan se framtiden an med många nya utställare.

Text och foto: Ingrid Hallberg

Stilla natt på midsommarafton?

Midsommarafton för nio år sedan fick jag hålla vår förstfödde i famnen. Det var mitt i natten och av tonläget att döma förstod jag ganska snabbt på hustrun att nu är det dags. "Hämta bilen Micke." Jag undrade om jag kunde ta en kaffe först. Ett nybörjarmisstag jag aldrig gör om. (Hur dum får man va?) Jag glömmer aldrig när vi stod i hissen upp till BB och vad som blev en dramatisk natt. Hur jag bara kunde stå vid sidan om, hålla den älskade i handen och be av allt jag hade. Så stod jag då där med mitt barn i famnen 15 timmar senare. Inga änglar sjöng och det var allt annat än stilla. Cidern uppdrucken, jag var den lyckligaste mannen på jorden och viskade tack...

"Stilla natt, heliga natt..." är en av de vackraste psalmer jag vet, men jag undrar om det var så stilla? Ibland romantiserar vi bilden lite (finns det lågmälda och skimrande födslar?), det blir näs-

tan som en saga. Man glömmer att det var riktiga människor, riktiga änglar och en urstark tjej som födde sitt älskade barn.

Vilka av julens karaktärer känner du mest för? 14 årige Karl-Bertil Jonsson, bekymmerslöse Långben, bekymmersdrabbade Kalle, nyförälskade Lady och Lufsen... Eller nej, vänta! Nu flyter allt samman – det där är ju bara påhittade figurer. Julevangeliet berättar om något som verkligen har hänt: herdar på nattskiftet i den kalla natten, en mor och far på flykt som hittar ett stall. Ett barn föds i det enklaste och skitigaste. På riktigt. Inget kaffe och ingen cider. Inte ens en säng till Jesus. Hur många sängar hade inte snickaren Josef gjort till andra barn? Inget blev som Maria och Josef hade tänkt sig, men de gjorde vad de kunde och de gjorde det sida vid sida trots påfrestningarna. Jag tror att Josef bad när han höll Maria i handen, och jag

tror han viskade tack när han höll barnet i sin famn.

Om det som hände är sant, om barnet är Gud, betyder det något för oss: det finns alltid hopp. Jag viskar fortfarande böner i det svåra och tack i det underbara. Julen är nog både och, för många av oss.

- *Stilla natt, heliga natt! Mörkret flyr, dagen gryr... Oss är en frälsare född.*

Mikael Pernborg
komminister i Lerbergets kyrka

En bok kan förändra livet – En bokcirkel kan förändra världen

I Byabladets vårnummer 2015 hade Kerstin Hanell en ”blänkare” med förfrågan om intresse för att starta en bokcirkel i byn. Resultatet blev positivt, och vi var en liten grupp, som träffades över en fika för att dra upp riktlinjer och bestämma bok. Sen var det bara att börja läsa.

Nu består vårt gäng av två herrar och sex damer, som träffas ca åtta gånger per år hemma hos varandra. Vi äter något enkelt, innan boksamtalen sätter i gång.

Det blir ofta intressanta och berikande sammankomster. Åsikterna, tipsen och idéerna är många. Vi försöker variera bokvalen, så att vi får med olika genrer och författare från olika länder. Ambitionen är, att den som är kvällens värd inte bara ska ha förberett något att äta utan också ska ha fördjupat sig lite extra i boken för att kunna vara samtalsledare.

Varför är det viktigt att läsa skönlitteratur?

Vi får se världen genom andras ögon. Vår förmåga att förstå andra människors tankar och känslor stärks.

Varför delta i en bokcirkel?

Vi kommer i kontakt med litteratur, som vi kanske inte annars skulle valt att läsa.

Vi får andra infallsvinklar och perspektiv på det vi läser, eftersom vi har olika erfarenheter och bakgrunder, som påverkar hur vi tolkar det vi läser.

Tips & råd inför start av en bokcirkel.

Vilka böcker ska vi läsa?

För att undvika dyra inköp, vänta med att läsa nyutkomna böcker tills de kommer ut i pocket eller finns tillgängliga på biblioteken, när den värsta ruschen lagt sig.

Våra bibliotekarier är duktiga på att tipsa om böcker, som kan vara lämpliga, eftersom de ofta själva leder bokcirkel.

Hur ska vi bokprata?

På nätet finns olika samtalsmodeller, som man kan prova. En av dem har artikelrubrikens namn.

Det kan kännas tryggare att ha strukturerade samtal, även om spontaniteten naturligtvis också måste få finnas. Att ha ett öppet diskussionsklimat är viktigt.

Var ska vi träffas?

Det finns fördelar och nackdelar med allt. Att vara hemma hos varandra är trivsamt. Alternativet att träffas på en neutral plats, kan vara en fördel. Det är kanske lättare att fokusera på ämnet då.

Hoddan är ett bra alternativ liksom Lerbergets bibliotek, som numera har meröppet, vilket bl.a. innebär kvällsöppet varje dag. Föreståndaren på Lerbergets bibliotek Carina Pärssinen ser mycket positivt på att kunna erbjuda bokcirkelplats i denna lokal.

Min förhoppning är att det ska startas fler bokcirkel i byn.

Sätt i gång och läs och dela dina läsoplevelser med andra!

Maria Falkborn Sandemyr

HÄNDER I BYN

Lördag och söndag den 17-18 december kl 11.00-17.00

Galleri Hoddan och Museet

50-års jubileumsfirande

Galleri Hoddan fyller 20 år, vilket firas med utställning av Kjell Högströms tavlor (även försäljning)

Byabladet fyller 30 år och Museet visar bildspel och andra historiska sevärdheter
Det bjuds på dryck och tilltugg!

Söndag den 18 december kl 16.00

Jul på hamnen.

Jultal, dans kring granen och tomten kommer på besök med godispåse till alla barn

Julafton den 24 december och Nyårsafton den 31 december från kl 9.00

Bastukommittén håller bastun varm från kl 9.00 och ca sex timmar framåt dessa två dagar

Torsdag den 29 december

Seniorernas jullunch kl. 13.00 på Skogsbrynet.

För att få aktuell information titta gärna på vår hemsida www.lerberget.se.

Kyrksöndag på hamnen gav mersmak

Söndagen den 11 september ordnade Lerbergets kyrka en familjesöndag på hamnen. Den inleddes med en gudstjänst för alla åldrar med predikan av bl.a. den busige munken Boris. Mycket sång svarade barnkören för. Efteråt blev det kaffekorg och grillad korv samt tävlingar för både barn och vuxna.

En strålande vacker höstsöndag samlades en stor skara i alla åldrar framför Ruffen till gudstjänst med efterföljande samvaro. Komminister Therese Bjerle hade god hjälp av munken Boris att förklara söndagens tema, "livet är en gåva", för både barn och vuxna.

Efter gudstjänsten kom de medhavda kaffekorgarna fram och avnjöts i det gröna, medan grillen tog fart så att korvserveringen så småningom kunde komma igång. Denna uppskattades inte bara av gudstjänstbesökare utan även av förbipasserande. För barnen var det sedan dags för ansiktsmålning, samt en mångkamp med sex grenar. Första uppgiften var att slå i en spik med så få

hammarslag som möjligt, därefter följde Ubongo (att lägga ett antal geometriska figurer så att de täcker en yta). En gåta var nästa problem följt av en slalompromenad mellan muggar med förbundna ögon. Därefter kom gåta nummer två, och så slutligen var uppgiften att riva ett A4 papper så att man fick en så lång remsa som möjligt. För vuxna och familjer fanns dessutom 12 frågor att besvara. Alla svaren gick att ta reda på om man gick från södra hamnpiren längs sjön bort till campingplatsen. Svåraste frågan visade sig vara att räkna hur många förtöjningspålar som finns nedslagna i hamnen, men även antalet smårutor på hoddorna vållade problem för många.

Man kan konstatera att om vädret är vackert och vinden inte för kraftig, så är hamnplanen med området norr därom en fantastisk tillgång för många typer av arrangemang. Därför är det mycket sannolikt att kyrkan kommer att ordna kyrksöndagar på hamnen även i framtiden. Förhoppningsvis upptäcker då ännu fler den gemenskap och glädje som vi upplevde denna kyrksöndag.

Text: Martin Werner
Foto: Johan Bjerle

50-års jubileum i hamnen!

Byabladet 30 år.

Byabladets 3 första nummer 1986.

Tiden går, fortare och fortare svinner åren iväg. Människor kommer och går, uppdragen växlar, alltfersom de kommer i ens väg, privata, offentliga, förändringarnas vindar blåser mer. Men somligt verkar trots allt bestå. I alla fall till nästa jubileum.

För 30 år sedan, drygt, tog före detta chefredaktören på Helsingborgs Dagblad Åke Aldgård tillsammans med Pauli Ohlsson initiativet till att satsa på byns egen tidning, Byabladet. Styrelsen ville satsa på medlemsbefräm-

jande åtgärder och en tidning är ett bra exempel på detta. Tidningen skulle förhoppningsvis bidra till att bli en sammanhållande länk mellan alla som bygger och bor eller på annat sätt har anknytning till Lerberget. Här skulle vem som helst kunna framföra synpunkter och önskemål, få information om kommande aktiviteter och läsa om byns historia. Värdefull dokumentation kommer alla till del och kan bevaras, alla kan bidra med kunskaper om människor och händelser i tid som gått.

Byabladet har också bidragit med mycket dokumentation, ta som exempel den stora renoveringen av hamnen där byns eget folk lagt ner så otroligt mycket arbete under mer än tre år. Yrkeskunskaper på alla möjliga områden fanns och finns i byn. Allt finns dokumenterat i tidningen. Bastu och badbrygga, segelsällskapets "flottbas"

kan vi läsa om och mycket, mycket mer. Inte kunde byamännen, som det hette då, ana vilken utomordentlig skatt man lade grunden till. Åke Aldgård ägnade sin stora tidningsmannakunskap åt Lerberget och Byabladet, jobbade som en skicklig reporter ska göra. Till sin hjälp hade han Pauli Ohlsson som kände byn och dess människor som ordförande i föreningen, infödd och lärare genom många år. Man har byggt vidare på deras arbete, gått försiktigt fram med förändringar både från svartvitt till färg, och digitalt tryck. Bilderna har blivit fler med digitalkamerans hjälp, även om de "gamla" bilderna är mycket värdefulla, många gjorda av skickliga fotografer. "Den gamla bilden" med Robert Nilsons bilder och Paulis kunskap är dokumentation om något. Om hamnen och alla kommittéernas arbete kan man läsa och förstås om hur förändringar påverkar precis som i alla andra byar runtom. Man kan numera läsa tidningen på internet var som helst i hela världen. Det finns inte några gränser för hur Byabladet kommer att se ut i framtiden.

Den som vill läsa tidningen från början kan göra ett besök i hamnmuseet. Där finns det en komplett samling. Det är också en förhoppning från i varje fall Byabladskommittén att landsarkivet kan ta emot både tidningarna och de cd-skivor som finns. Detsamma hoppas vi kan ske med allt i byns arkiv så småningom. Så gör vi kommande vetgiriga generationer en tjänst.

Galleri Hoddan 20 år.

Att Lerbergets Byamän inte saknat idéer och känsla för god framförhållning tvivlar väl ingen på. När någon kommer med nya idéer kan det ibland stöta på patrull, men inte i Lerberget. Nya bodar skulle byggas i hamnen, dels för att kunna ta till vara gamla saker och ting som skänkts av bybor genom åren, dels för att kunna visa upp för intresserade besökare i hamnen. Med andra ord tillföra hamnen något intressant för besökare och byns folk. Kanske en plats där man kunde berätta för skolbarnen om hur det var förr. Gamla foton av hus, fartyg och skolklasser skulle kunna förvaras där. En yrkesfiskare fick en bod att ha redskap i och så blev det ett förråd för verktyg och annat i hamnen förstås. En toalett blev det och en bod som blev över kom att bli galleri för byns konstnärer som det alltid funnits en del. Enligt ett ritningsförslag i nr 4 1989 presenterat av Rune Bergman och Sven Björk, skulle det bli fem bodar, men det blev sex. Trots att styrelsen (tror jag) ansåg att bygget skulle bli dyrt att realisera, så skulle det bli en prydnad för hamnen, byns stolthet.

Nu har utställarna avlöst varandra sommar efter sommar i "världens minsta galleri" på 10 kvadratmeter. Genom åren har det blivit ett par hundra och vissa vill gärna komma tillbaka till den fina miljön i Lerbergets hamn.

Nu när Hoddan blivit dubbelt så stor firar man 20 år med att ställa ut den konstnär som var först, Kjell Högström, tyvärr bortgången efter att ha varit mångårig Lerbergsbo. Stort tack till familjen som ställer upp så att vi får se hans konst ännu en gång.

Ingrid Hallberg

Den gamla bilden

Kullabygden har alltid varit ett kärt tillhåll för konstnärer genom åren. Runtom i byarna, inte minst i Lerberget, fanns möjligheter att hyra in sig kortare eller längre perioder. Många blev stamgäster under många år och köpte sig till slut ett hus och bosatte sig där för gott. Lerberget är inget undantag. Här finner den som vill ha ro och avskildhet det också idag.

Jag vet inte hur länge Erik Harald Fredriksson från Akers församling i Sörmland stannade här. Var verksam en hel del i Mellansverige, i Göteborg och Stockholm. Han ar-

betade med ett uttryck av koloristiska stämningar, färgkompositioner från djup mättnad till ljust skimmer. Påminner om de så kallade göteborgskoloristerna. Han lär ha varit särskilt intresserad av hur människorna levde och verkade, förde samtal med fiskare och bönder, målade gärna landskap men också porträtt av människor han mötte.

Jag kan gott tänka mig att han ägnade tid åt samtal med fiskarfolket i byn under arbetet med att laga och rensa fiskegarn vid hamnen. Senaste nyheterna, skrönor och historier avlöste varandra, kryddade med hu-

mor och sälta från vind och hav.

Jag vet inte var konstnären bodde under sin vistelse i byn, om han hade släktingar här eller bara hade hittat sina favoritmotiv och bott på Dahls pensionat en tid. Han lämnade i varje fall avtryck. På Segelvägen hänger oljemålningen med motiv just därifrån. Bilden är från 1945 då konstnären hade en utställning i Höganäs. "Stejlegången" fanns och användes säkert flitigt. Båtar ligger uppdragna precis som nu. De större ligger vid kaj i hamnen längre söderut. Långt norrut skymtar Kullaberg. Kanske är det söndag och människorna tar igen sig efter veckans långa arbetsdagar.

Vem är då kvinnan på bilden? Kanske minns någon av våra äldre i byn. Vart är hon på väg?

Hon tar sig säkert tid till en liten pratstund över det gröna staketet, byter nyheter, frågar om hälsan står bi och om man hört något från sonen som gick till sjöss i våras. Om han skrivit brev hem och berättat hur det står till på världshaven. Rykten går om fartyg som gått på minor i Kattegatt och Nordsjön, om att handelsfartyg måste gå i konvojer för att överhuvudtaget komma till sina destinationer. Ingen går säker även om kriget är slut. Brevet hem är viktiga men tar lång tid att nå fram. Inte som nu, då vi vet vad som hänt nästan innan det hänt! Det är efterkrigstid och världen har stått i brand. Många sjömän kom aldrig hem, många hemmahörande i våra trakter. Då var det en lättnad att träffas och dela bekymren, små som stora.

Kvinnan i det vita hucklet skyndar snart vidare och vi får själva hitta en berättelse. Konstnären har med sina färger gett oss den första meningen att spinna vidare på.

Ingrid Hallberg

Fler i bastun

Bastukommittén tänker utöka medlemsantalet till 100, så nu kan nya medlemmar vara med och njuta av sköna bastubad i hamnen.

Årsavgiften är 500 kr/familj/år.

Kontakta holgerssonulf@gmail.com för att få mer information och för att göra en anmälan.

Välkomna hälsar kommittén genom Ulf Holgersson!

